

Utrolig barbari

114633

Landet, hvor slaveriet er et ledd i statens organisme.

Oslo - Arbeidervan det. 1935

Hele verdens presse og en kompakt majoritet av verdens samlede folk står idag klart og utvetydig på Etiopias side i den pågående krig.

Vi skal se litt nærmere på forholdene i dette land som i en hittil ukjent grad har vunnet verdens sympati.

Tvertimot alle forutsetninger for optagelsen i Folkeforbundet, florerer SLAVERIET i Etiopia, ikke bare som almindelig slavehold for overklassen slik som vi kjenner det fra neger-slaveriets tid i Amerika, men der drives også organisert utførsel av slaver. Over Det Røde Hav til Østen foregår den grusomste av all handel: menneskehandelen.

Slaveriet er gammelt i Etiopia, enhver familie med noenlunde sosial anseelse har i det minste endel slaver. Den almindeligste måte å skaffe sig slaver på er ved de såkalte «Raiding» — rassaer i nabostatene. I 1912 drog keiseren selv ut på slavetokt med 10,000 mann og bragte med sig tilbake til Addis Abeba 40,000 slaver av begge kjønn. Dette er ikke noe som bare har hendt før — det fortsetter fremdeles.

Omliggende stater blir med passende mellomrum sopt over av den humane keiser Haile Selassies grufulle horder, — selv engelsk og italiensk territorium. Fra 1913 til 1927 er rapportert om 139 slavetokter fra Etiopia innover de engelske kolonier Sudan og Kenya.

Fantastisk grusomhet overfor slavene.

Westminster Gazette, London, forteller bl. a. at slaver for det minste tyveri får kappet av høyre hånd og venstre ben. En stakkars ble hengt for å ha stjålet noen appelsiner fra det keiserlige kjøkken. På markedsdager er det et almindelig syn i Addis Abeba — hovedstaden! — å se døde og døende mennesker henge i galgene.

Naskeri straffes også med at fingrene kuttes av. Er ofret så heldig å ha et kar med kokende vann i nærheten til å duppe restene av hånden i straks, har han chansen til å overleve operasjonen, men oftest kreperer stakkaren av behandlingen. — Dette er ting som skjer nu!

En kvinne blev dømt til å graves ned i sanden til halsen. Hun levde i tre døgn. Hodet var dekket av fluer og det var så vidt liv i henne da en barmhjertig(!) samaritan sendte en sten i hodet på henne så hun blev ferdig. Hennes lille barn oppholdt sig hele tiden i nærheten.

Keiser Negus mottok for ikke så lenge siden en gave på 140 slaver; det var sikkert en stolt

kroppen skoldet fra underlivet og ned. Andre blir brent til døde med glødende jern.

Prisnoteringer på slaver er almindelig:

For jomfruer	190-250 daler
For gutter	80-250 daler
For skjendede gutter	125-230 daler
For voksne kvinner	130-220 daler
For voksne menn	150-250 daler

Man regner med 2 millioner slaver i Etiopia, fordelt på en befolkning av under 10 mill.

VI merker ingen verdensopinion som forlanger disse arme vesener frigitt og befriet fra sine undertrykkere, eller dette umenneskelige barbari stanset.

Grufulle skikker.

En ung mann i Somaliland må før han går inn i ekteskapet ha minst ett mord på samvittigheten. Somaliegrene er ofte pyntet med ringer av kobber eller sølv. Antallet av ringer angir antallet av de mord vedkommende har kunnet prestere. Og jo flere ringer, jo større chanser for å få den mest ettertraktede brud. (Dette ifølge rapporter fra flere kjente videnskapsmenn).

Levende brent.

Marcel Griaule, en fremragende fransk videnskapsmann, opdagelsesreisende og forfatter, beskriver en hendelse som han selv oplevet på sine forskningsferder i Etiopia. Den må vel nærme sig grensene for menneskelig sadisme:

En fange klædt i kluter innsett med olje levende brent — og det hele arrangert som en folkeforlystelse med tusener av tilskuere. Hele hoffet var tilstede, med prinsen — den nuværende keiser — i spissen. Ordren til å tenne på blev gitt av prinsen selv. I en ring av 8 landsebevalbenede eunuker opførte det arme offer — vanvittig av smerte — sin makabre dans til stor forlystelse for det fulltallige publikum.

Keiserinnen protesterte mot arrangementet, fordi dette var en straff som bare var forbeholdt kongemordere!

Dette land skal forestille å være «kristent»!

Merkelig kristendom.

Selv prestene holder slaver. Guvernøren av den engelske koloni Nigeria, Lord Lugard, sier i en beretning for Folkeforbundet, at det er en kjennsgjering at den største motstand mot ophevelsen av slaveriet kommer fra prestskapet, som voktere av Moseloven. Det hevdes at slaveriet er forordnet og ønsket av Jehova.

Men det mest barbariske er

foruten Salomonsordenen også 25 slike trofeer.

For erobring av disse går man endog så langt som til å sprette op maven på fruktsomme kvinner og tar barnet ut. Er det da en pike er det hele bortkastet.

Folkeforbundet et bedrag.

På bakgrunn av disse grufulle kjennsgjeringer, er den sympati som i disse dager fra hele verden strømmer mot Etiopia, mot den «humane» keiser Selassie og den ene av hans tusen hustruere — et forferdende bevis på det systematiske bedrageri som drives overfor alle verdens folk. Folkeforbundet kjenner til disse og hundrer av andre lignende kjennsgjeringer om Etiopia, men foretar sig intet i den anledning overfor det direkte brudd på traktatene, ved at slaveriet ikke opheves. Er det ikke det bevis nok for at hele forbundet fullstendig er falt i hendene på de samme skjulte og mektige krefter som eier og kontrollerer hele verdenspressen og de store telegrafbyråer, nemlig de som vil krig, rustningsindustrien, jødefinansen og verdensrevolusjonens forkjempere. De arbeider alle sammen mot det samme mål: Verdens forenede sovjetrepublikker under jødisk ledelse.

Det eneste som kan befri den lidende og forrådde verden fra dette kvelertak, er de nasjonale reisninger som er opst i snart alle land.

*

Utenrikskomiteen med 4 medlemmer i spissen anbefaler at man går til sanksjoner, det vil si drita i krigen, til fordel for den afrikanske barbarstat som tilmed uten tvil har gjort sig skuldig i brudd på folkeforbundet traktaten.

Skal vi virkelig drives ut dette vanvidd, vil vi foreslå Hambro, Koht og Mowinckel går i spissen for landets ungdom som skal ofres i dette internasjonale intrigespill.

H. N. Ø.

passende mellomrum sopt over av den humane keiser Halle Selassies grufulle horder, — selv om de er i et så stort territorium. Fra 1913 til 1927 er rapportert om 139 slavetokter fra Etiopia innover de engelske kolonier Sudan og Kenya.

Fantastisk grusomhet overfor slavene.

Westminster Gazette, London, forteller bl. a. at slaver for det minste tyveri får kappet av høyre hånd og venstre ben. En stakkars ble hengt for å ha stjålet noen appelsiner fra det keiserlige kjøkken. På markedsdager er det et almindelig syn i Addis Abeba — hovedstaden! — å se døde og døende mennesker henge i galgene.

Naskeri straffes også med at fingrene kuttes av. Er ofret så heldig å ha et kar med kokende vann i nærheten til å duppe restene av hånden i straks, har han chansen til å overleve operasjonen, men oftest kreperer stakkarsen av behandlingen. — Dette er ting som skjer nu!

En kvinne ble dømt til å graves ned i sanden til halsen. Hun levde i tre døgn. Hodet var dekket av fluer og det var såvidt liv i henne da en barmhjertig(!) samaritan sendte en sten i hodet på henne så hun ble ferdig. Hennes lille barn oppholdt sig hele tiden i nærheten.

Keiser Negus mottok for ikke så lenge siden en gave på 140 slaver; det var sikkert en stolt tribut denne bunke av sammenlenkede slaver i utsultet og forkommen tilstand. To og to slaver er i almindelighet lenket sammen, ofte for livet. Slavetransporter er et dagligdags syn i Addis Abeba. En videnskapsmann forteller, at når man møter dem, viker de engstelig til side og løfter instinktmessig armene for å verge sig mot mulige slag. Et par år i denne tilværelse er i almindelighet nok til å gjøre dem til idioter.

I en rapport til den britiske utenriksminister i 1932 fortelles om de grusomme straffemetoder overfor slavene. Kvinner som blir overrasket i intimt samvær med mannlige slaver får

Levende brent.

Marcel Griaule, en fremragende fransk videnskapsmann, opdagelsesreisende og forfatter, beskriver en hendelse som han selv oplevet på sine forskningsferder i Etiopia. Den må vel nærme sig grensene for menneskelig sadisme:

En fange klædt i kluter innsatt med olje levende brent — og det hele arrangert som en folkeforlystelse med tusener av tilskuere. Hele hoffet var tilstede, med prinsen — den nuværende keiser — i spissen. Ordren til å tenne på ble gitt av prinsen selv. I en ring av 8 landsebevednede eunuker opførte det arme offer — vanvittig av smerte — sin makabre dans til stor forlystelse for det fulltallige publikum.

Keiserinnen protesterte mot arrangementet, fordi dette var en straff som bare var forbeholdt kongemordere!

Dette land skal forestille å være «kristent»!

Merkelig kristendom.

Selv prestene holder slaver. Guvernøren av den engelske koloni Nigeria, Lord Lugard, sier i en beretning for Folkeforbundet, at det er en kjennsgjerning at den største motstand mot ophevelsen av slaveriet kommer fra presteskaper, som voktere av Moseloven. Det hevdes at slaveriet er forordnet og ønsket av Jehova.

Men det mest barbariske av alt barbarisk i denne roverstat er vel erobringen av visse trofeer(!) som bæres som tegn på stor mandighet. For å være en ansett kriger må disse bastardnegrene ha ødelagt minst ett menneske av sitt eget kjønn. De avskårne organer bæres som seierstrofeer. Den høieste av de fremmøtte høvdinger ved den ovenfor beskrevne autodafe, bar

arbeider alle sammen mot det samme mål: Verdens forenede sovjetrepublikker under jødisk ledelse.

Det eneste som kan befri den lidende og forrådde verden fra dette kvæleretak, er de nasjonale reisninger som er opstått i snart alle land.

*

Utenrikskomiteen med 4 medlemmer i spissen anbefaler at går til sanksjoner, det vil si delta i krigen, til fordel for den afrikanske barbarstat som tilmed uten tvil har gjort sig skyldig i brudd på folkeforbunds-traktaten.

Skal vi virkelig drives ut dette vanvidd, vil vi foreslå Hambro, Koht og Mowinckel går i spissen for landets ungdom som skal ofres i dette intonasjonale intrigespill.

H. N. Ø.